

r. 1789.

(Malachowski Stanisław Marja. Sejmu 1788-92)

1. Stanisław Malachowski ... Oratio. Stanisł.
Malachowskiemu ... Uwielbieni // „Opory Bruta ...
2. „ „ (to samo tylko po pols.) podp. J. P.
3. „ „ „ Kto pomni Bruta ... podp. M. C.

Nieś w powstał w maju 1789.
Autorem wiersza łacińskiego
jest. M. Duchesini, autorem
prekłada języka polski.

R. J.

STANISŁAO MAŁACHOWSKIO

SUPREMO CONFOEDERATIONIS POLONIÆ REGNI

MODERATORI

O V A T J O.

STANISŁAWOWI MAŁACHOWSKIEMU

MARSZALKOWI KONFEDERACYI SEYMU

U W I E L B I E N I E,

z *Łacińskiego* przetłóżony.

XVIII. 2. 226

Ex Officina *Michaelis Gröll*, Bibliopolae Aulici Regii,

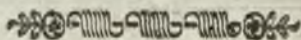
1789.

<http://rcin.org.pl>

Quis Bruti fasces memoret, vel Coclitis ausus,
Quis Fabii egregias Marte favente moras?
Vel, quibus eversâ Carthagine bellica virtus,
Scipiadas, sectô nomen ab orbe dedit?
Magna equidem, & feri referant quæ facta Nepotes:
Ast ea civili sparsa cruore madent.
Sed, MALACHOWSKE suis quem pax complectitur ulnis,
Te Patria, en! sacrâ fronde coronat ovans:
Quod novus auspice Te rerum jam nascitur ordo,
Et metus, & graves terga dedere minæ.
Cuncta favent Tibi: Miles desueta induit arma
Confestim, antiquos exerit atque animos.
Confertur magnum auri in publica commoda pondus;
Intonuît lævum terque quaterque Polum.
Eja age civili Te ornatum tempora quercu
Dum Nymphæ crebris plausibus excipiunt;
Sis bonus oh! nomenque Tuum MALACHOWSKE Polonis,
Quis Sors arridet, Ominis instar erit.

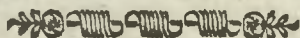
M. L.

Topory Bruta, Kokleffa czyn śmiały,
Kto wspomni Fabia, miecz Marsa wstrzymały?
Scypionow, którym Kortago wzburzona
Z podziału Swiata nadała Imiona?
Godne pamięci Dzieła nam przytoczy;
Lecz własnych Ziomkow Posoka ie broczy,
Mężu z Nałęczy! Ciebie na swym łonie
Pokoy przytula, Narod wieńczy skronie;
Nowy porządek wskrzusza Twój duch stały,
A strach i frogie groźby tył podały;
Wszystko Ci sprzyia: już w Męziwo Rycerze,
Y w zaniedbane zbroią się Pancerze;
Złota do Skarbu już się ciężar znosi,
Po trzy-kroć Niebios grzmi lewa Część Ossi. (*)
O to Cny Mężu! wieńce Ci dębowe
Z poklaskiem Nimfy rzucają godowe;
Trway! Los Polakow w weselfzy się zmienia,
Imie nam Twoje oznaką wieszczenia.

(*) Znak Starożytnych Szczęścia.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

2998

2998 - 3000

<http://rcin.org.pl>

F

XVII 2.

226-228